

de sosirea lui căpitanu Gheorghe Olimbie cu cei-alți cari remasseră mai în urmă pe drumu; căci aceștia avându celū mai mare numărū de oștire, arū fi pututū să pornescă la Tințarenī împotriva lui Tudorū, cu mai multe șanse de isbândă.

Dupē sosirea cellorū de mai susū numiți, căpitanii aceștia, oprindū pe lângă dēnșii uă parte din ómeniī lorū, remasseră în Craiova pentru paza orașului; iér pe cei-alți îi trimisseră îndată la preșisulū satū Coțofeni, unde erau așteptați de cei trimiși mai de 'nainte. Dérū în ziua când Eforulū Nicolae Văcărescu se pregătea să dea ordinulū ca să începă ataculū în contra lui Tudorū, sosi, pe neașteptate din Bucuresci, scirea formală, că în loculū lui se orânduise, în acéstă pricină, de către Divanū, altū Eforū cu deplină putere ¹⁾, care avea să ajungă câtū de curând acollo, spre a regula celle de cuviință. Astū-felū starea lucrurilor remasse totū aceeași pônē la sossirea de la Bucuresci a Eforului celui din noū orânduitū.

2) Căpeteniile Eteriei, ca să tragă la acéstă ocașiune tótă isbânda în parte-le, isbutiră pe sub mână: 1-iū, de a lua, în aparință, parte contra acesteī affacerī, și prin urmare, se orēndui numitulū C. Samurcaș ca Eforū cu deplină putere; 2-lea decă ostași trimiși înainte (necunoscēndū afacerea ca ispravnicii și ca alți) vorū voi să lovescă pe Tudor și din acēsta să se întēple vre-unū neajunsū spre nimicirea planurilorū urđite, atunci orânduitulū Eforū, ca unulū care cunoșcea mersulū lucrurilor, să lucreze în contra, spre a im-